

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κβ' 1-14)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν: «Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μ' ἓνα βασιλιά, πού ἔκανε τὸ γάμο τοῦ γιοῦ του. Ἔστειλε τοὺς δούλους του νά φωνάξουν τοὺς καλεσμένους στό γάμο, ἐκεῖνοι ὅμως δέν ἤθελαν νά ἔρθουν. Ἔστειλε ξανά ἄλλους δούλους λέγοντάς τους: «νά πεῖτε στοὺς καλεσμένους: ἔχω ἐτοιμάσει τὸ γεῦμα, ἔχω σφάξει τοὺς ταύρους καὶ τὰ θρεφτάρια, καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα· ἐλάτε στό γάμο». Οἱ καλεσμένοι ὅμως ἀδιαφόρησαν καὶ πῆγαν ἄλλος στό χωράφι του καὶ ἄλλος στό ἐμπόριό του. Οἱ ὑπόλοιποι ἔπιασαν τοὺς δούλους του, τοὺς κακοποίησαν καὶ τοὺς σκότωσαν. Ὄταν τὸ ἄκουσε ὁ βασιλιάς ἐκεῖνος, θύμωσε· ἔστειλε τὸ στρατό του καὶ ἀφάνισε ἐκεῖνους τοὺς φονιάδες καὶ πυρπόλησε τὴν πόλιν τους. Τότε λέει στοὺς δούλους του: τὸ τραπέζι τοῦ γάμου εἶναι ἔτοιμο, μὰ οἱ καλεσμένοι δέ φάνηκαν ἄξιοι. Πηγαίνετε, λοιπόν, στὰ σταυροδρόμια καὶ ὅσους βρεῖτε καλέστε τους στοὺς γάμους. Βγῆκαν τότε οἱ δούλοι στοὺς δρόμους καὶ μάζεψαν ὅλους ὅσους βρῆκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς. Ἡ αἶθουσα τοῦ γάμου γέμισε ἀπὸ συνδαιτυμόνες. Μπήκε καὶ ὁ βασιλιάς γιὰ νά δεῖ τοὺς συνδαιτυμόνες, καὶ ἐκεῖ εἶδε κάποιον πού δέν ἦταν ντυμένος μέ τῆ γαμήλια φορεσιά. Φίλε, τοῦ λέει, πῶς μπήκες ἐδῶ χωρὶς τὸ κατάλληλο ντύσιμο; Ἐκεῖνος ἔχασε τὴ λαλιά του. Τότε ὁ βασιλιάς εἶπε στοὺς ὑπηρέτες: δέστε του τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια καὶ πάρτε τον καὶ βγάλτε τον ἔξω στό σκοτάδι· ἐκεῖ θά κλαίει καὶ θά τρίζει τὰ δόντια του. Γιατί, πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί».

Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς ἐξαρτάται ἀπὸ τον πλησίον. Ἀν κερδίσουμε τον ἀδελφό, τον θεὸ κερδίζουμε, ἐνῶ ἀν σκανδαλίσουμε τον ἀδελφό, στον Χριστὸ ἀμαρτάνουμε.

Μέγας Αντώνιος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μάμαντος μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ΚΥΡΙΑΚΗ 2 Σεπτεμβρίου 2018

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β΄ Κορ. α΄ 21-β΄4)

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῆ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Κύριε, δῶσε μου νὰ ἀγαπῶ μόνο Ἐσένα.

Ἐσὺ μὲ ἔπλασες, Ἐσὺ μὲ φώτισες μὲ τὸ ἅγιο βάπτισμα, Ἐσὺ συγχωρεῖς τὶς ἁμαρτίες μου καὶ μοῦ δίνεις τὴ χάρη νὰ κοινωνῶ τὸ τίμιο Σῶμα καὶ Αἷμα Σου. Δῶσε μου τὴ δύναμη νὰ μένω πάντα κοντά Σου.

Κύριε, δῶσε μου ἀδαμιαία μετάνοια καὶ τὴν ἀγία Σου ταπείνωση.

Ἅγιος Σιλουανός Αθωνίτης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Κορ. α' 21- β' 4)

Αδελφοί, ὁ Θεός, πού στερεώνει καί ἐμᾶς καί ἐσᾶς στό Χριστό καί μᾶς ἔχρισε λαό του, εἶναι ὁ ἴδιος πού μέ τή σφραγίδα του μᾶς ἐγγυᾶται τό μέλλον καί σάν πρόγευσή του δίνει μέσα στίς καρδιές μας τό Πνεῦμα. Μάρτυς μου ὁ Θεός, πού γνωρίζει τά βάθη τῆς ψυχῆς μου ὅτι δέν λέω ψέματα. Δέν ξανάρθα στήν Κόρινθο, γιά νά μή σᾶς λυπήσω. Αὐτό δέν σημαίνει πώς θέλω νά σᾶς ἐπιβληθῶ σέ ζητήματα τῆς πίστεως, γιατί σ' αὐτή μένετε σταθεροί. Ἐπειδή ὅμως θέλω νά συμβάλω στή χαρά σας, γί' αὐτό ἔκρινα σωστό νά μή σᾶς φέρω λύπη, ὅταν θά ῥθῶ ξανά κοντά σας. Γιατί, ἂν ἐγώ σᾶς προκαλῶ λύπη, τότε θά πρέπει νά παίρνω χαρά ἀπό κείνους πού στενοχωρῶ. Γι' αὐτό σᾶς ἔγραψα ὅπως σᾶς ἔγραψα, ὥστε ὅταν ἔρθω νά μή δοκιμάσω λύπη ἀπό κείνους πού ἔπρεπε νά μοῦ δώσουν χαρά. Εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος πώς ὅλοι σας πιστεύετε ὅτι ἡ δική μου χαρά εἶναι καί χαρά ὅλων σας. Σᾶς ἔγραψα μέ πολλή ὀδύνη, μέ πόνο στήν καρδιά καί μέ πολλά δάκρυα, ὄχι γιά νά σᾶς στενοχωρήσω, ἀλλά γιά νά γνωρίσετε τήν περίσσια ἀγάπη πού ἔχω γιά σᾶς.

Ἀνανέωση εἶναι ἡ βαθύτερη γνώση τῆς ψυχῆς μας, ἡ ἀνακάλυψη τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, ἀλλά καί ἡ συνεχῆς ἀνακάλυψη τοῦ Θεοῦ. Πιῶ συγκεκριμένα, εἶναι ἀναγκαία πάντοτε ἡ ἀνανέωση τριῶν βασικῶν ἀρετῶν: τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καί τῆς ἀγάπης. Τῆς πραγματικῆς πίστεως, ἡ ὁποία δύναται «ὄρη μεθιστάνειν», τῆς ἐλπίδος, ἡ ὁποία δέν εἶναι μιᾶ ἀπλή αἰσιοδοξία, ἀλλά μιᾶ ἀντιμετώπιση τοῦ αὔριου ἐν Χριστῷ, τῆς ἀγάπης, πού δέν εἶναι ἓνα φτηνὸ συναίσθημα, ἀλλά μιᾶ κινητοποίηση τῆς ψυχῆς μας, μιᾶ ἐγρηγόρηση γιά τὶς ἀνάγκες καί τὰ προβλήματα τοῦ πλησίον.

Αρχιμανδρίτης Ἡλίας Μαστρογιαννόπουλος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κβ' 1-14)

Ἐἶπεν ὁ Ἰησοῦς τήν παραβολήν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Καί ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καί οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καί τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καί πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὑρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξεληθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον

ἐνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.